

Sygn. akt IV U 545/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Stanisława Bosek

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r.

sprawy **Z. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 kwietnia 2017 r. znak: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 545/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lutego 2018 r.

Decyzją z dnia 10.04.2017r. znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku z dnia 23.01.2017r., odmówił Z. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na uzasadnienie podano, że brak jest podstawy do przyznania renty, bowiem wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy, co wynika z orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 06.04.2017r.

Z. S. wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że jest ona niezgodna ze stanem jej zdrowia. Podnosiła, że jest pod stałą opieką poradni onkologicznej, rehabilitacyjnej, ortopedycznej, neurologicznej oraz psychiatrycznej. Schorzenia, na które cierpi są przewlekłe, postępujące i nie rokują poprawy.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, bowiem podstawą do jej wydania było orzeczenie komisji lekarskiej organu rentowego.

Sąd ustalił:

Z. S. w okresie od 15.12.2007r. do 31.01.2017r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Świadczenie było przyznane jako okresowe, a jego wypłata kontynuowana po kolejnych orzeczeniach lekarzy orzeczników organu rentowego (akta ZUS k. 46-190).

W dniu 23.01.2017r. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (akta ZUS k. 235).

Orzeczeniem z dnia 06.04.2017r. komisja lekarska ZUS stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy (akta ZUS k. 241).

To orzeczenie stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W postępowaniu odwoławczym dla ustalenia, czy Z. S. jest nadal co najmniej częściowo niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami, Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy biegłych sądowych specjalistów z zakresu psychiatrii, ortopedii i onkologii.

W opinii z dnia 07.07.2017r. (k. 10-12) biegły specjalista onkolog przy rozpoznaniu:

- 1) raka piersi lewej (...) (2002r.),
- 2) stanu po radykalnym usunięciu piersi,
- 3) stanu po chemioterapii adjuwantowej,
- 4) stanu po hormonoterapii,
- 5) stanu po usunięciu macicy wraz z przydatkami

zaopiniował, że Z. S. nie jest niezdolna do pracy z przyczyn onkologicznych. Podnosił, że dolegliwości związane z upośledzeniem funkcji lewej kończyny górnej będące następstwem leczenia onkologicznego winny być przedmiotem oceny biegłego ortopedy lub neurologa.

W opinii z dnia 23.10.2017r. (k. 17-20) biegły z zakresu psychiatrii, na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz wyników badania, stwierdził, że wnioskodawczyni ujawnia przebyte zaburzenia depresyjno-lękowe, aktualnie remisja objawowa. Zaopiniował, że z psychiatrycznego punktu widzenia brak jest jakichkolwiek wskazań do stwierdzenia niezdolności do pracy zawodowej wnioskodawczyni.

W opinii z dnia 24.11.2017r. (k. 24-25) biegły specjalista ortopeda przy rozpoznaniu nawrotowego zapalenia prostowników nadgarstka prawego i choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa piersiowego w remisji objawów klinicznych stwierdził, że wnioskodawczyni prezentuje dolegliwości umożliwiające jej wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy. Zdaniem biegłego zmiany w kręgosłupie piersiowym nie powodują istotnej dysfunkcji funkcjonalnej i nie są powodem aktywnego leczenia wnioskodawczyni, zaś dolegliwości w zakresie prawego nadgarstka są miernie zaawansowane.

W piśmie z dnia 8 stycznia 2018r. wnioskodawczyni odniosła się do wydanych opinii. Podnosiła, że opinia biegłego z zakresu onkologii została wydana po pobieżnym przeglądnięciu dokumentacji medycznej, zaś opinia biegłego psychiatry oraz ortopedy nie pokrywa się z faktycznym stanem jej zdrowia. Do pisma dołączyła dokumentację medyczną (k. 31-33).

Celem wszechstronnego rozpoznania sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu neurologii i medycyny pracy. Powołany biegły w opinii z dnia 07.02.2018r. (k. 36-39) rozpoznał u wnioskodawczyni chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa w remisji manifestacji klinicznej i zaopiniował, że Z. S. nie jest częściowo niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami. W badaniu neurologicznym nie stwierdził u wnioskodawczyni patologii w zakresie ośrodkowego i

obwodowego układu nerwowego, dodatnich objawów oponowych i mózdkowych, uszkodzenia nerwów czaszkowych, dodatnich objawów rozciągowych, zwłaszcza o charakterze korzeniowym, dysfunkcji manualnych i lokomocyjnych, ani najmniejszych deficytów neurologicznych. Podnosił, iż z punktu widzenia orzecznictwa medycyny pracy należy zgodzić się z ustaleniami biegłych sądowych z zakresu onkologii, psychiatrii, ortopedii i neurologii. Końcowo stwierdził, że schorzenia wnioskodawczyni ze względu na charakter i stopień zaawansowania, po uwzględnieniu wieku i wywiadu zawodowego, nie upośledzają sprawności ustroju powodującego częściową niezdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Sąd, zgodnie z regułą zawartą w art. 233 § 1 k.p.c. dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego jego rozważenia.

Sąd uznał opinie biegłych specjalistów z zakresu onkologii, psychiatrii, ortopedii, neurologii i medycyny pracy za fachowe i zupełne. Biegli wydali opinie po badaniu wnioskodawczyni oraz po wnikliwej analizie dokumentacji jej leczenia. W opiniach podali rozpoznanie, opisali aktualny stan zdrowia wnioskodawczyni, a także dokonali oceny stanu jej zdrowia w aspekcie zdolności do pracy. Dodatkowo biegły z zakresu medycyny pracy wydał opinię z uwzględnieniem wywiadu zawodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2017 r. poz. 1383 j.t.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę.

Natomiast, jak wskazano w art. 12 ust. 1 - 3 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Całkowita niezdolność do pracy oznacza natomiast utratę zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie należy uznać, że decyzja organu rentowego była prawidłowa, gdyż od czasu badania w grudniu 2015r. w stanie zdrowia wnioskodawczyni nastąpiła istotna poprawa, która polega na braku objawów wówczas stwierdzanych, w szczególności w zakresie stanu zdrowia psychicznego, które to schorzenia były podstawą orzekania częściowej niezdolności do pracy. Z zebranego w sprawie wiarygodnego materiału dowodowego, tj. opinii biegłych z zakresu psychiatrii, onkologii, ortopedii, neurologii i medycyny pracy wynika jednoznacznie, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków określonych treścią przepisu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach... . Biegli wydając opinie

wzięli pod uwagę wywiad uzyskany od wnioskodawczynie, jak również dostępną dokumentację medyczną i wyniki przeprowadzonych badań oraz uwzględnili jej wiek oraz dotychczasową aktywność zawodową.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.